

II ADVENTO SEKMADIENIS

Antroji džiaugsmingoji advento žinia: *Viešpats ateina į Jeruzalę...* Izraelio Jeruzalėj Jis pasirodo pirmu savo atėjimu; naujoje Jeruzalėje, Bažnyčioje, pasirodo Jis per Kalėdas ir kasdien per šv. Mišias. Jeruzale, sužieduotine, pasipuošk ir pasiruošk iškilmingai priimti. Tai šios dienos Mišių turinys — didingos giesmės apie Viešpaties atėjimą į Jeruzalę (Introitas, Gradualas, Komunija). Epistola praneša, kad pagonys ir žydai naujoje Jeruzalėje (Bažnyčioje) meile yra suvienijami į vieną Viešpaties tautą. Evangelijoje šv. Jonas Krikštytojas parodo mums ateinantį Išgelbėtoją iš visų sielos ligų.

Informacijos skyrius Nr 70

Invent. Nr. 12/3508 33

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Introibo ad altare Dei.

Ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

Vardan Dievo, Tėvo ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios. Amen.

Aš prisiartinsiu prie Dievo altoriaus.

Prie Dievo, kurs linksmina mano jaunystę.

42 psalmė

Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare me repulisti, et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Daryk man teisybę, o Dieve, ir gink mano bylą nuo nešventos giminės, gelbėk mane nuo neteisaus ir klastingo žmogaus.

Nes Tu, o Dieve, mano stiprybė, kam gi atstūmei mane, ir kodėl aš vaikščioju nuliūdes neprieteliui spaudžiant mane?

Emitte lucem
tuam et verita-
tem tuam: ipsa
me deduxerunt,
et adduxerunt in
montem sanctum
tuum et in taber-
nacula tua.

Et introibo ad
altare Dei: ad
Deum qui laeti-
ficat juventutem
meam.

Confitebor ti-
bi in cithara,
Deus, Deus me-
us: quare tristis
es, anima mea,
et quare contur-
bas me?

Spera in Deo,
quoniam adhuc
confitebor illi:
salutare vultus
mei, et Deus me-
us.

Gloria Patri,
et Filio, et Spi-
ritui Sancto.

Siųsk savo
šviesą ir savo
tiesą; jos ves
mane ir nuves į
Tavo šventąjį
kalną ir į Tavo
padangtes.

Aš prisiartin-
siu prie Dievo
altoriaus, prie
Dievo, kurs link-
smina mano jau-
nystę.

Aš šlovinsiu
Tave kanklėmis,
o Dieve, mano
Dieve! Mano
siela, kodėl tu
nuliūdus ir kam
gąsdini mane?

Turėk vilties
Dievuje, nes aš
dar šlovinsiu Jį:
Jis mano veido
išgelbėjimas ir
mano Dievas.

Garbė Tėvui,
ir Sūnui, ir Šven-
tajai Dvasiai.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper: et in saecula saeculorum. Amen.

Introibo ad altare Dei.

Ad Deum qui laetificat juventutem meam.

Adiutorium nostrum in nomine Domini.

Qui fecit coelum et terram.

Kunigas žemai nusilenkės kalba

Confiteor...

Tarnas arba žmonės atsako:

Misereatur tui omnipotens Deus, et, dimissis peccatis tuis, perducatur te ad vitam aeternam. Amen.

Kaip buvo pradžioje, ir dabar ir per amžių amžius.

Amen.

Aš prisiartinčiau prie Dievo altoriaus.

Prie Dievo, kurs linksmina mano jaunystę.

Mūsų pagalba vardan Viešpaties.

Kurs padarė dangų ir žemę.

Prisipažistu...

Tepasigaili tavęs visagalis Dievas ir, dovanojęs tau tavo kaltes, tenuveda tave į amžinąjį gyvenimą. Amen.

Tarnautojas arba žmonės kalba:

Confiteor Deo
omnipotenti, be-
atae Mariae,
semper Virgini,
beato Michaeli
Archangelo, be-
ato Joanni Bap-
tistae, sanctis
Apostolis Petro
et Paulo, omni-
bus sanctis et ti-
bi pater: quia
pecavi nimis co-
gitatione, verbo
et opere: mea
culpa, mea culpa,
mea maxima cul-
pa. Ideo precor
beatam Mariam,
semper Virgi-
nem, beatum Mi-
chaelem Archan-
gelum, beatum
Joannem Baptis-
tam, sanctos
Apostolos Pet-
rum et Paulum,
omnes sanctos et
te, pater, orare

Prisipažįstu Vi-
sagaliui Dievui,
Švenčiausiai Ma-
rijai, visuomet
Panai, šventam
Mykolui Arkan-
gelui, šventam
Jonui Krikštyto-
jui, šventiems
apaštalams Petrai
ir Povilui, vi-
siems šventiems
ir tau, tėve, kad
labai daug nusi-
dėjau mintimi,
žodžiu ir darbu:
mano kaltybė,
mano kaltybė,
mano didžiausia
kaltybė. Todėl
prašau Švenčiau-
sią Mariją, vi-
suomet Paną,
šventą Mykolą
Arkangelą, šven-
tą Joną Krikšty-
toją, šventus
Apaštalus Petrą
ir Povilą, visus

pro me ad Domi-
num Deum nos-
trum.

šventuosius ir
tave, tėve, mel-
stis už mane į
Viešpatį, mūsų
Dievą.

*Kunigas meldžia Dievą pasigailė-
jimo žmonėms ir sau:*

Misereatur ves-
tri omnipotens
Deus, et, dimis-
sis peccatis ves-
tris, perducatur
vos ad vitam ae-
ternam. R. Am.

Indulgentiam,
absolutionem et
remissionem pec-
catorum nostro-
rum tribuat no-
bis omnipotens et
misericors Domi-
nus. Amen.

Deus tu con-
versus vivifica-
bis nos.

Et plebs tua
laetabitur in te.

Ostende nobis,

Tepasigaili jū-
sų visagalis Die-
vas ir, dovanojęs
jums jūsų kal-
tes, tenuveda jus
į amžinąjį gyve-
nimą. R. Amen.

Malonę, išriši-
mą ir atleidimą
jūsų nusidėjimų
tesuteikia jums
visagalis ir gai-
lestingas Vieš-
pats. R. Amen.

Dieve, juk Tu
vėl atgaivinsi
mus.

Ir Tavo tauta
džiaugsis su Ta-
vimi.

Parodyk mums,

Domine, misericordiam tuam.

Et salutare tuum da nobis.

Domine exaudi orationem meam.

Et clamor meus ad te veniat.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

Viešpatie, savo pasigailėjimą.

Ir suteik mums savo išganymą.

Viešpatie, išklausyk mano malda.

Ir mano šaukimas teateina pas Tave.

Viešpats su jumis.

Ir su tavo dvasia.

Žengdamas į altorių kunigas kalba:

Nuimk nuo mūsų, meldžiame, Tave, Viešpatie, mūsų nedorybes, kad į šventų švenčiausią vietą, turėdami tyras širdis, būtumėm verti įžengti. Per Kristų mūsų Viešpatį. Amen.

Bučiuodamas altorių, kur įdėta Šventųjų kentėtojų relikvijos, kalba:

Mes meldžiame Tave, Viešpatie, per Tavo šventųjų, kurių palaikai čia yra, ir visų šventųjų nuopelnus, kad teiktumeis atleisti visus mano nusidėjimus. Amen.

INTROITAS

Siono tauta, štai Viešpats ateis vaduoti tautų; Viešpats duos išgirsti savo didybės pilną balsą jūsų širdies džiaugsme.

Kuris valdai Izraelį, stebėk tu, kuris vedi Juozapą kaip avį.

Garbė Tėvui...

Siono tauta...

Viešpatie, pasigailėk! Viešpatie, pasigailėk! V., pasigailėk! Kristau, pasigailėk! Kristau, pasigailėk! Kristau, pasigailėk! Viešpatie, pasigailėk! Viešpatie, pasigailėk! Viešpatie, pasigailėk!

*Kunigas bučiuoja altorių ir atsi-
gręžęs sveikina žmones, sakydamas:*

Dominus vo-
biscum.

R. Et cum Spi-
ritu tuo.

Viešpats su ju-
mis.

R. Ir su tavo
dvasia.

MALDA

Melskimės. Sužadink, Viešpatie, mūsų širdis rengti keliams tavo Viengimiui Sūnui, kad per jo atėjimą

būtume verti tau tyromis sielomis tarnauti. Kuris su tavim gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje Dievas per amžių amžius. Amen.

EPISTOLA (Rom. 15, 4-13).

Broliai: Visa, kas tik yra parašyta, parašyta mums pamokyti, kad mes kantrumu ir Rašto paguoda turėtumėm vilties. O kantrybės ir paguodos Dievas teduodie jums turėti vienokius jausmus kitas kitam, sekant Jėzumi Kristumi, kad viensirdžiai, viena burna garbintumėte Dievą, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą. Todėl priimkit vieni kitus, kaip ir Kristus jus priėmė Dievo garbei. Nes aš sakau, jog Jėzus Kristus pasidarė apipjaustymo tarnas dėl Dievo tiesos, kad būtų patvirtinti pažadai tėvams, ir kad pagonys garbintų Dievą dėl gailestingumo, kaip parašyta: Todėl aš išpažinsiu tave, Viešpatie, tarp pagonių ir giedosiu tavo vardui. Vėl Raštas sako: Linkminkitės, pagonys, drauge su jo tauta! Ir vėl: Girkite, visi pagonys, Viešpatį ir garbinkite jį, visos tautos! Vėl Izaijas sako: Ateis Jėšės

šaknis, tas, kurs kelsis viešpatauti pagonims; jame pagonys turės vilties. Vilties Dievas tepripildai jus visokio džiaugsmo ir ramybės tikėjime, kad Šventosios Dvasios galybė jūs gausiai turėtumėte vilties. Dėkui Dievui.

GRADUALAS

Iš Siono spindi jo gražumas. Dievas aiškiai ateina. Surinkite jam jo šventuosius, kurie yra padarę su juo sandorą prie aukų.

Aleliuja, aleliuja.

Aš linksminuosi tuo, kas man pasakyta: mes eisime į Viešpaties namus. Aleliuja.

EVANGELIJA

Kunigas viduryje altoriaus nuolankiai prašo Dievo pagalbos tinkamai skelbti Evangeliją. Tuo tarpu Mišių knyga perkeliama į kitą pusę.

Nuvalyk mano širdį ir mano lūpas, visagalis Dieve, kuris Izaijo pranašo lūpas degančia žarija nuvalei: taip pat mane teikis nuvalyti savo malo-

ningu pasigailėjimu, kad vertai skelbčiau Tavo šventą Evangeliją. Per Kristų mūsų Viešpatį. Amen.

Viešpatie, palaimink mane.

Tebūna Viešpats mano širdyje ir mano lūpose, kad vertai ir tinkamai skelbčiau Jo Evangeliją. Amen.

Prieš skaitydamas Evangeliją kunigas sako:

Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Sequentia sancti Evangelii secundum Mattheum.

R. Gloria tibi, Domine.

Viešpats su jumis.

R. Ir su tavo dvasia.

Tęsinys šv. Evangelijos pagal šv. Matą.

R. Garbė Tau, Viešpatie.

(Mato 11, 2-10). Anuo metu Jonas gi, kalėjime išgirdęs apie Kristaus darbus, atsiuntė du savo mokytinių ir jam sakydino: Ar tu esi tas, kurs turi ateiti, ar mes kito laukiame? Jėzus, atsakydamas, jiems tarė: Eikite ir papasakokite Jonui, ką esate girdėję ir matę. Aklieji regi, raišieji vaikščioja, raupsuotieji pagydomi, kurtiniai girdi, mirusieji kelsi, be-

Marjampolės Petro Kriaučiūno

viešoji biblioteka (Vytauto g 20)

Informacijos skyrius Nr 70

turčiams skelbiama Evangelija. Ir palaimintas, kurs manimi nepasipiktins. Jiems gi nueinant, Jėzus ėmė kalbėti minioms apie Joną: Ko išėjote į tyrus pažiūrėti? ar vėjo linguojamos nendrės? Bet ko gi išėjote pažiūrėti? ar švelniais drabužiais vilkinčio žmogaus? Štai, tie, kurie švelnius rūbus dėvi, yra karalių namuose. Bet ko gi išėjote pažiūrėti? Ar pranašo? Taip, sakau jums, ir daugiau kaip pranašo. Nes jis yra tas, apie kurį parašyta: Štai aš siunčiu tavo akivaizdoje savo angelą, kurs ties tavim taisys tau kelią.

Po Evangelijos tarnas atsako:

Laus tibi, Chri-
ste.

Garbė Tau,
Kristau.

Kunigas bučiuodamas Evangeliją sako:

Evangelijos žodžiais tebūnie atleisti mums mūsų nusidėjimai.

CREDO

Tikiu vieną Dievą, visagali Tėvą, dangaus ir žemės, visų daiktų regimų ir neregimų Leidėją. Ir vieną

Viešpatī Jēzū Kristū, vienatini Dievo Sūnū; ir iš Tėvo gimusi prieš visus amžius, Dievą iš Dievo, šviesą iš šviesos, tikrą Dievą iš tikro Dievo; gimusi, nesukurtą, vienos būtybės su Tėvu, per kurį viskas padaryta, kurs dėl mūsų žmonių ir dėl mūsų išganymo nužengė iš dangaus; ir įsikūnijo per Šv. Dvasią iš Panos Marijos, ir tapo žmogum: prikalta prie kryžiaus už mus prie Pontijaus Piloto, kentėjo ir palaidotas. Ir trečią dieną kėlėsi iš numirusių pagal Raštą; ir užžengė į dangų, sėdi Tėvo dešinėje, ir iš ten ateis su garbe teisti gyvų ir numirusių, kurio karalystei nebus galo. Ir Šventąją Dvasią, Viešpatī ir gavintoją, kuri iš Tėvo ir Sūnaus eina; kuri su Tėvu ir Sūnumi yra drauge garbinama ir šlovinama, kuri kalbėjo per Pranašus. Ir vieną šventą, katalikišką ir apaštališką Bažnyčią. Išpažįstu vieną krikštą nusidėjimams atleisti, ir laukiu mirusių atsikėlimo ir būsimajo amžino gyvenimo. Amen.

OFERTORIUMAS (aukojimas)

Dabar prasideda tikroji auka. Kunigas sveikina žmones:

Dominus vo-
biscum.

R. Et cum Spi-
ritu tuo.

Viešpats su ju-
mis.

R. Ir su tavo
dvasia.

Melskimės. Dieve, juk tu vėl atgaivinsi mus, ir tavo tauta džiaugsis tavimi. Parodyk, Viešpatie, mums savo pasigailėjimą ir suteik mums savo išganymą.

AUKOJIMAS DUONOS

Kunigas dar nekonsekruoja duonos, dar nepašvenčia į Kristaus Kūną ir Kraują, tik atskiria nuo paprasto vartojimo ir paskiria aukai. Aukodamas taip kalba:

Priimk, šventas Tėve, visagalis amžinasis Dieve, šią be dėmės hostiją, kurią aš, netikęs Tavo tarnas, aukoju Tau gyvam ir tikram savo Dievui, už savo be skaičiaus nuodėmes, užgavimus ir apsileidimus, ir už visus čia esančius, taip pat ir už visus krikščionis gyvus ir mirusius,

kad man ir jiems išeitų išganyman
į amžiną gyvenimą. Amen.

AUKOJIMAS VYNO

Kunigas pilasi į taure vyno ir truputėlį vandens. Įpylimas vandens lašų reiškia susijungimą Kristaus asmenyje dviejų prigimčių: dieviškosios ir žmogiškosios. — Vandenį laimina šiais žodžiais:

Dieve, kuris taip stebuklingai leidai žmogų kilnybėje, ir dar stebuklingiau jį atnaujinai, suteik mums per šio vandens ir vyno simbolišką jungimą palikti dieviškumo dalininkais To, kurs teikės palikti mūsų žmogiškumo dalininku, būtent, Jėzus Kristus Tavo Sūnus, mūsų Viešpats, kurs su Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje Dievas visais amžių amžiais. Amen.

Aukodamas vyną taria:

Aukojame mes Tau, Viešpatie, išganymo taure, prašydami Tavo gerumo, kad meilium kvapu pakiltų Tavo dieviškosios Didybės akivaizdoje už mūsų ir viso pasaulio išganymą. Amen.

Kunigas, žemai lenkdamasis, taria:

Dvasia pasižeminę ir širdimi gailėsčio pilna tegul būname Tave, Viešpatie, priimti, ir šitaip teįvyksta šiandieną mūsų auka Tavo akyse ir kad Tau ji, Viešpatie Dieve, patiktų.

Ir paskui prašo šv. Dvasios palaiminimo savo aukai:

Ateik, pašventintojau visagalis amžinasis Dieve, ir palaimink šią, Tavo šventam vardui paruoštą, auką.

PLOVIMAS RANKŲ

Tai primena, kaip tyras turi būti tas, kas šventą auką liečia.

Aš mazgoju su nekaltaisiais savo rankas ir laikaus prie Tavo altoriaus, Viešpatie.

Kad girdėčiau šlovinimo balsą ir išpasakočiau visus Tavo stebuklus.

Viešpatie, aš myliu Tavo namų gražumą ir Tavo garbės gyvenamąją vietą.

Nepražudyk, Dieve, mano sielos su bedieviais ir mano gyvybės su kraujo trokštančiais vyrais.

Kurių rankose yra neteisybių ir kurių dešinė pilna dovanų.